

въ раскола имъ. Противъ това незаконно приготвено отъ него миро и употребленіе-то му отъ Вѣтковци-ты възстанѣлъ диаконъ-тъ Александръ, кой-то живѣлъ въ единъ отъ Керженскы-ты скытове, та положилъ съ това въ раскола имъ начало и на другѣ сбирчинѣ, извѣстнѣ подъ имя-то диаконовщинѣ; а понеже той въ сѣще-то врѣмягы училъ да кадятъ и другоаче, то послѣдователи-ти му още ся наричять и новокадилници. Вѣтка като си направила вече черковѣ, начинѣла скоро да ся въздига надъ другы-ты скытове, и станѣла като глава на сичкыя расколъ. — Тамъ зѣли да ся стичать повече-то расколници, та населили наоколо още 14 другы села, въ кои-то брой-тъ на жители-ты възлизалъ отъ 30 до 40 хыляды душъ. Отъ тука ся разнасяли запасни-ти дарове по сичкы другы поповщинскы скытове, даже и въ най-отдалѣчены-ты мѣста на Россіѣ. Само по повелѣніе-то или съ одобреніе-то на тамошныя настоятель, ся принимали по сичкы-ты нейны скытове священники, за да имъ священнодѣйствовать. Тѣй опытовано-то отъ день на день благосѣстояніе на Вѣткѣ породило въ нейны-ты жители гордѣливѣ-тѣ мысль, да си намѣрять и единъ старорѣкоположенъ епископъ, та да не зависятъ вече отъ побѣгнѣлы-ты священники на православнѣ-тѣ черковѣ. Търсили и го намѣрили въ лице-то на Епифанія. Той испрвѣ былъ кассиеринъ на Козелекскыя монастырь въ Киевскѣ-тѣ епархіѣ, и прѣдаденъ на сѣдъ за распиляваніе-то на монастырскы-ты пары, побѣгнѣлъ изъ Россіѣ въ Сърбско, та измамилъ Сърбскыя митрополитъ да го рѣкоположи за Чигиринскы Епископъ. Отъ тамъ отишълъ той въ Украинѣ, и зѣлъ да рѣкополага отъ расколници-ты священники, нѣ наскоро го уловили и го заточили въ Соловенкыя монастырь, нѣ и отъ тамъ побѣгнѣлъ, испаднѣлъ още еднѣжъ въ рѣцѣ-тѣ на правителство-то, та го раскалугерили и пратили въ Сибирь, за да работи до смърти. Вѣтковци-ти обаче го оттървали изъ пѣтя въ Коломенскыя лѣсъ отъ рѣцѣ-тѣ на сълдаты-ты и селяны-ты, кои-то го водили, та си го завѣли пакъ на Вѣткѣ (1733 г.), дѣто слѣдъ двѣ години го уловили пакъ, и го закарали въ еднѣ твърдынѣ, и тамъ наскоро умрѣлъ исповѣданъ и причастенъ Св. тайны по желаніе-то му, отъ православенъ священникъ.

Тая негова работа накарала Русско-то правителство да обърне вниманіе-то си вече върху Вѣтковци-ты, и императрица Анна нѣколко пѣтигы выкала да ся завърнѣтъ въ отечество-то си, съ обѣщаніе да ги прости сичкы-ты, нѣ залудо. Затова по нейнѣ заповѣдъ полковникъ-тъ Сытинъ заградилъ (1735 г.) съ пять полка внезапно острова, и намѣрилъ на него до 40 хыляды душъ хора,